Ч. 238. Неділя 3 падолиста (21 жовтня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старорствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Вибори до третої думи. — Диктатура в Портуґалії.

Передвчера відбули ся послідні вибори до третої російскої думи. Несподіванки не суть вправді виключені, однако треба припускати, що вислїди виборів з дня 27 жовтня і передвчерашні не заважать надто на вазї дотеперішного відношеня, вже звістного. Загальне число правиборців в европейскій Росиї разом з Королївством польским виносить 5161, з тих вибирає курия сільска 1113, більша посїлість 2618, перша курия міска 714, друга 570, курия робітнича 112 і Козаки 34. Ті правиборці мають вибрати 384 послів, з прочих 58 послів припадає 16 на представителїв міст, котрі вибирають самостійно, 3 на представителїв російского населеня Вильна і Ковна, 14 на Королївство польске, 10 на Кавказ, а 15 на Сибір. Установлений в законї з дня 16 червня подїл виборцїв міских на дві куриї мав на цїли ослаблене опозицийних живел. Ту цїль осягнено лише в части, бо хоч в першій куриї, складаючій ся з найбогатших виборцїв, тут і там вибрано умірених людий, то беручи загально і та курия голосувала опозицийно; на 662 правиборцїв тої куриї належить 267 до опозициї, 55 до умірених, 204 до правицї, а лиш 38 до „правдиво русских“.

Серед опозиционїстів другої куриї переважають кадети з числом 148 правиборцїв. Натомість живла крайні не мали там визначнїйшої ваги. В другій куриї вибрано вправдї 15 социялїстів, але лише длятого, що они були одинокими кандидатами опозициї. Там, де ставали социялїсти рівнорядно з кадетами і иншими опозицийниками, всюди майже перепали. В куриї більшої посїлости побідили натомість значно приклонники правицї, опозиция здобула ледве сему часть голосів. Толкує ся то по части великою рівнодушностию виборцїв тої куриї. Натомість в куриї селяньскій опозиция борола ся з більшим як давнїйше щастем; признає то навіть урядова петербургска аґенция. Головна маса селяньских правиборцїв була настроєна опозицийно; в ґуберніях Вороніж, Вятка, Катеринослав, Саратов, Симбірск, Твер і т. д. вибрано майже самих опозиционїстів. Що до робітничої куриї, то з гори можна сказати, що всї єї репрезентанти будуть належати в будучій думі до острої опозициї і що переважають там социялїсти.

Отже взагалї мимо всїх змагань і штучок правительства показало ся, що виборці настроєні опозицийно — а однако завдяки штучній перевазї куриї більшої посїлости третя дума буде мати значно инший вигляд, як перша і друга. Більша власність маючи значну перевагу голосів, дасть думі вигляд реакцийний, хоч не так сильний, як хотїло би правительство. В кождім бо случаю можна числити на около 120 опозицийних голосів. То число може бути більше, менше певно не буде. В склад єго увійдуть посли европейскої Росиї в числї що найменше 75, посли 8 міст самостійно вибираючих, 12 послів з Королївства Польского, 10 представителїв Кавказу і 15 Сибіру. Буде то в кождім случаю поважна сила, з котрою і більшість думи і правительство мусять числити ся.

Президент портуґальского правительства Йоно Франко держить в Портуґалії власть диктатури без нїякої контролї з боку суспільности. Не лише розігнав парлямент, не лише против конституциї не розписав нових виборів, але здержав навіть вибори до місцевих урядів автономічних. Супротив того опозиция грозить розвиненем средств як найострійших в цїли єго поваленя. І так часописи опозицийні заповідають, що в короткім часї збере ся парлямент

КУМ ПЕРА.

(З сербского — Янка Веселиновича).

(Конець).

Страшний був вид старця з купкою сивого волося в руках, з широко отвертими мутними очима і піною на устах...

— Куме Перо!

Мовчанє.

— Куме Перо!

— Що?

— Перестань, так не гарно. Успокій ся!

— Не гарно. А то гарно, що я на старість остав без даху і страви?

Вітер глухо завивав.

— Чуєш? Та пісня дві ночи по черзї заєдно роздавалась над моїм ухом, там, на соломі... Пишиж! Запиши всьо точно: і то, що я плакав, і що я волосе на собі рвав. Коли єсть на то закон, то нехай поступлять після закона. Коли ти менї скажеш: „Куме Перо, після закона ти повинен убити себе“ — то я зараз то зроблю! А скажеш: „ти повинен повісити ся, куме Перо“ — я сейчас повішу ся! Лише щоби всьо було як закон велить. Так... перший раз в житю переступив я той поріг, дожив сивого волося, а нї з ким не волочив ся по судах. А тепер... І з ким! З рідним сином.

Він все ще дивив ся на мене своїми старечими, безжизненними очима і нараз знов розплакав ся.

— Я був такий сильний... міг за чотирох робити. А тепер вже нема сил, я цїком ослаб. Мене всьо болить і руки і ноги, і тут і там... А в грудях коле, як голками... Пропала моя силенька... Не годен я більше робити, лежу на соломі, як гнила колода — бачу: то не в порядку, друге не на своїм місци — гниє, псує ся. Менї би треба підняти, поставити на місце, як водить ся в господарстві — а я не можу, руки мене не слухають. Розумієш, що то значить? Ти пишеш?

— Я вже розпочав.

— Лише запиши всьо! Запиши, як я плакав...

Я писав. Він мовчки приглядав ся.

— Можна тут курити? — спитав згодом.

— Можна.

— Дай менї тютюну і люльку. Я бачиш, не маю нї одного нї другого.

Я дав єму тютюну. Він наложив люльку і закурив. Відтак мовчки підійшов до стола.

— Куме Перо!

— Чого?

— Слухай, що я написав.

— Читай.

Я перечитав на голос протокол.

— Так ти хотїв?

— Так. Але ще не всьо сказав.

— А що ще скажеш?

— Я хотїв лише додати, що Станя ще сто раз ненавистнїйша для мене як син. Она все ганьбить мене, она доводить єго до того, що він мене бє... навіть дїтий і тих она від мене віддалила. Они бувало так мене любили, пестили ся. Треба було менї лиш показати ся, они вже були коло мене: „дїдусю“ та „дїдусю“. Ох, а тепер вже старший внук на мене кричить: „Іди собі, забирай ся!“ Що-ж то дальше буде? Вскорі і дїти почнуть мене бити... І то всьо — всьо єї робота! Она підбурила всїх против мене, о Господи, Господи! Перше она в моїй присутности не сьміла і губи розняти. А тут раз рано я чую, она говорить: „Я твого старого гриба не можу більше стерпіти. Як ти єго не виженеш, то я не буду з тобою жити. Покину дїтий, господарство і піду“.

Я задзвонив і велїв подати пісочницю.

— Яка метіль — замітив слуга.

— Страшна — потвердив Пера.

— Всї дороги замело.

Пера опустив голову.

— Зьвір в лїсї і той має свій кутик — я один без хати.

І він знов залив ся сльозами.

— Куме Перо?

— Що?

— Маєш сьвідків, як він тебе виганяв з дому?

— А чомуж би нї, маю! Джур, Іван, Радован...

— Добре.

— Хочеш ще більше?

— Нї, досить.

Я закінчив протокол і перечитав єго другий раз.

— Маєш ще що додати?

— Нї, нічого.

— Ну, добре. Отже ми завіземо єго перед суд і поступимо з ним після всїх правил закона.

— Так. Тепер прощай!.

против волї президента мінїстрів. В склад єго мають війти члени палати панів, що мають тепер то до достоїнство, а крім того посли, котрих би вибрано в цїлім краю в дорозї приватного голосованя, всї опозицийні сторонництва, не виключаючи републиканів. Крім того опозицийна праса грозить диктаторови недвозначно революцією.

На те орґан президента мінїстрів, часопись Portugal відповідає: „П. Франко не є чоловіком, котрий би упадав під двома, чи трема дневникарскими статиями. Заявив він вже не раз, що упав би лише супротив революциї, коли би був нею побіджений. Тимчасом революциї в теперішній порі не робить ся з легкостию, яку собі уявляють невдоволені анархісти“.

Одним словом Франко відповідає на погрози показанєм баґнетів і армат противникам, котрих уважає всїх анархістами, мимо того, що крім републиканцїв суть в їх рядах також і посли лїберальні, а навіть консервативні. Помимо так рішучих слів між спорячими о власть сторонами, часть загальної опінїї в Портуґалїї, а особливо в Лїсбонї, надіє ся, що буде можливе утворенє „мінїстерства успокоєня“, котре стоячи поза партиями, розписало би вибори і повернуло до конституцийної форми правлїня. Надїї в Портуґалїї мають більшу вагу супротив европейских відносин, раз, що в теперішнім напруженю кожда справа може стати причиною обширнїйших заколотів, а друге задля сусїдства Іспанії і взаїмний вплив на себе внутрішних відносин обох тих держав, вкінци задля далеко ідучих інтересів і впливів Анґлїї в тім краю.

Новинки.

Львів, дня 2-го падолиста 1907.

— Іменованя. Є. В. Цїсар надав радникови висшого суду краєвого у Львові Едм. Кольбови з нагоди перенесеня его в сталий стан спочинку, титул радника Двора з увільненем від такси.— П. Мінїстер вільництва іменував елева лїсництва Фердинанда Ґорецкого комісарем інспекциї лїсової II класи.

— Відзначенє. Є. В. Цїсар надїлив возьного, Івана Сушка, при судї окружнім в Золочеві з нагоди перенесеня его на власну просьбу в сталий стан спочинку срібним хрестом заслуги.

— Машинове рубанє дров. Львівскі рубачі стали в послїдних роках страшно дорожити ся. Рівночасно як підходить в гору цїна топлива, домагають ся й рубачі чимраз висшої заплати за свою роботу. Дійшло до того, що такий рубач, чоловік, що научив ся в своїм житю лише одної штуки — держати в руках сокиру та пилу, хоче заробити денно 8 до 10 К, отже більше, як найлїпший ремісник, що лїтами мусїв учити ся свого ремесла. Не дивниця, що при таких обставинах дрова у Львові стали так нечувано дорогі. Отже щоби вкоротити визиск рубачів, завязала ся спілка промисловцїв, котрі замовили за границею машини до різаня та рубаня дров. Очивидно таке рубанє дров буде коштувати далеко дешевше. Маґістрат видав уже дві концесиї на машинове рубанє дров по улицях і подвірях.

— Таємниче уведенє. Льондон від кількох днів займає ся сенсацийною справою щезненя молодої Росиянки, Варвари Лопухін, доньки бувшого шефа петербурґскої полїциї за часів мінїстерства Плевого. Минувшого четверга вертала панна Варвара Лопухін з молодшою сестрою та ґувернанткою з театру. На улици серед товпи відлучила ся від своїх товаришок і пропала від сеї хвилї без вісти. Мимо пильних глядань сестри та ґувернантки, не могли єї відшукати між публикою і налякані вернули самі до дому. Минуло два дни і ґувернантцї доручено лист, в котрім Варвара Лопухін доносить, що серед товпи вхопило єї якихсь двох мужчин і завели до якогось підземного льоху, де она лежить хора та поранена. Лист передала через якусь дївчину, що навинула ся їй під руки і в нагороду за те дала дївчинї брошку. Пізнїйше знайдено ту саму брошку заставлену в однім заставничім заведеню. Подібний лист одержав батько уведеної дївчини в Петербурзї і вибрав ся сейчас до Льондону, щоби особисто кермувати гляданем за донькою. Льондоньска полїция докладає всяких зусиль, щоби віднайти пропащу дївчину і перешукала всї можливі закутки, але безуспішно. Шерльок Гольмс мав би в тій таємничій справі велике поле до дїланя. Здогадують ся, що дївчину увели російскі революционери з мести супроти бувшого шефа петербурґкої полїциї. А може крие ся тут і романтичне тло. Незадовго побачимо.

— Репертоар руского народного театру в Стрию. (Саля Народного Дому. Початок о 7 годинї вечером. Білети продає Народна Торговля): В суботу дня 2 падолиста с. р. „Продана наречена“ опера в 3 діях Ф. Сметани. — В недїлю 3 падолиста „Запорожець за Дунаєм“, народна оперета в 3 діях Артемовского.

— Дрібні вісти. Чутка, розпущена деякими часописями, мов би то новоіменований владика американьский Преосьв. еп. Ортиньский під впливом Василиян рішив ся зрезиґнувати зі свого становища і постановив вернути назад до Европи, єсть зовсїм безосновна. — В черновецкім унїверситетї записало ся доси 778 студентів, з чого припадає 116 на богословский видїл, а 446 фільософічний. — Наслїдком загального грошевого краху, який перенїс ся з Америки до Европи, збанкротував властитель дібр Увина коло Лопатина, др. Віглїн, син збанкротувавшого недавно Самуїла Віттлїна; его пасиви оцїнюють на 400.000 К. В Підволочисках збанкротував грошевий фактор Берль Берґер, котрий по сфальшованю численних векслїв утїк. — В Бучачи відкрито при добуваню піску ріг, удову кість і карковї кости передпотопного вола. — На площи Сільній арештовано вчера Федька Лапапа, селянина з Мальчиць в хвили, коли хотів продати за корону кіньску упряж. — Професор реальної школи в Кроміржи на Мораві, Іґнатий Гошек, придумав штучну мову славяньску в роді тої як міжнародна мова „Есперанто“, котрою могли би послугувати ся всї Славяни. Без потреби втїшив ся дехто з львівских Русинів сею нововидуманою мовою, бо прецї Русини мають вже від давна свій „есперанто“, так званну „бродеку тарабарщину“, славно звістну також і в Росиї; треба би єї ще лиш дрібку доповнити деякими фразами і словами, уживаними деколи нашою періодичною прасою і деякими новїйшими писателями по сїм і по тамтім боцї кордону. — Професора Гава, засудженого в глоснім процесї на кару смерти за убите тещі Мoлїторової, помилувано і засуджено на тяжку вязницю на цїле житє.

— Про велику крадіж в банку в Перемишли, о чім ми вже вчера коротко згадали, доносять з Перемишля, що слїдує: Банк містить ся на I. поверсї. Злодїї отворивши витрихом подвійні двері зелїзні, а дїставши ся до середини, відвернули стоячу під стїною велику касу вертгаймівску, вивертїли в задній стїнї кілька дїр, відтак витяли ножицями великий отвір, висипали жужель, що був між обома стїнками і в подібний спосіб витяли отвір у внутрішній стїнцї каси. З каси забрали цїлу готівку. Оцїлїли вартістні папери і ефекти, замкнені в горішній части каси. — Крадіж добачено аж о годинї 8½ рано, коли до бюра прийшли урядники. В цїлім льокали розсипані були жужлї, порозкидані знаряди, сьвічка, мило. число „Neue freie Presse“ і „Nowo-го Wiek-у“, в котрі імовірно були завинені знаряди. Цікава річ, що мешканцї дому, в котрім містить ся банк, не чули нїякого стуку нї голосів. Лише др. Росцїшевский мешкаючий безпосередно над касою, чув коло півночи відголос немов би струни фортепяна. Двері льокалю були замкнені на колодку. Отже злодїї колодку відорвали, а відтак відходячи, заложили нову колодку. Між украденими грішми було 8 банкнотів на 1000 корон, решта в дрібнїйших банкнотах.

Банк не потерпить нїякої страти, бо готівка і папери були обезпечені у віденьскім товаристві асекурацийнім від вломів. Зараз повідомлено о вломі товариство, котре сейчас заявило банкови, що висилає на місце свого у-

---

Він поступив до дверий і став обвязувати хустиною шапку. Але ледве отворив двері, вітер і снїг вірвали ся в комнату. Кум Пера цїлий з'їжив ся.

— О Господи, яка студінь! І менї знов прийде ся спати на соломі... Він задержав ся і піднявши очи до неба, закликав:

— Ну, Спасою, синку мій! Щоби ти нїколи не зазнав щастя! Дай Боже тобі на старість терпіти голод і холод: у чужих людий шукати кута і страви... Дай тобі Боже дожити до такого самого нещастя як і менї, твому вітцю! Дай Господи, щоби...

При послїдних словах Пера нараз урвав, немов би чого напудив ся.

— Ах! — скрикнув — Господи Боже, не слухай мене! Нехай відсохне мій язик на такі слова! Боже, не карай мене старого дурака! Як? І земля не розступила ся, аби пожерти мене?

І обернувшись до мене, він скоро промовив:

— Старшино, слухай! Віддай менї то письмо. Кілько треба заплатити за него? Бери! Ось двайцятак. Він поспішно став шукати у себе в кишени.

— Помутило ся видко у мене в голові, я сам не знаю, що говорю. Що я властиво сказав? Ах, чекай, чекай? Він правду каже, що я зійшов з розуму. Який я отець? Отець, що проклинає свої дїти!...

Він перехристив ся.

— Господи, хорони мене перед грішними гадками. Зле серце має чоловік і злий язик!

Він знов обернув ся до мене; дрожав цїлий як в пропасници.

— Слухай, ось тобі двайцятак! Дай менї то письмо. Віддай менї. На що оно тобі? А я не хочу обжаловувати его. Лїпше стерплю. Вже то якось зробить ся. Він буде лїпший, я знаю. Не дасть же він рідному вітцю умерти з голоду і холоду...

Бідний старець, здавалось, одурів. Він неспокійно обзирав ся, его лице скривило ся судорожно. Кинув два срібняки на стіл і вхопив письмо. Єго руки дрожали.

— Позваляєш? — спитав.

— Бери! — сказав я.

— Спасибі! О одно лише прошу тебе, не говори ему о тім — щоби навіть не догадував ся... так як би я у тебе й не був.

— Добре.

— Спасибі тобі!

Він зімняв папір в руках і подер єго на дрібні кусники.

— Видиш ось! Нехай нїхто не довідає ся, що я приходив жалувати ся. Ти-ж нїкому не скажеш, правда?

— Нї, нї, куме Перо.

— Ну добре, тепер піду! Піду просто до дому. Поможи єму Боже в продажи. Слава Богу, що має що продавати — єму ще й так досить лишить ся. Коби лиш Господь Бог здоровля дав. Не так?

І не дожидаючи моеї відповіди, старець говорив дальше:

— Я лиш одного бою ся, що Господь, може бути, почув мої слова... Чиж то далеко до гріха? Я дуже горячий і в горячцї можу, Бог знає, що наговорити. Як легко тратї свою душу погубити. А де моя палиця? Ага, ось она. Тепер просто до дому. Ще раз прошу тебе, будь ласкав, не згадуй нїкому тім, а особливо єму! Дякую за труд і прости менї, що непокоїв тебе.

— Прощай, куме Перо!

Він отворив двері і вийшов.

Зворушений такою глубокою, все прощаючою любовію нещасливого вітця вийшов я зараз за старцем і довго проводив его очами. Він ішов, цїлий згорбившись, обтулюючись своїми лахами і твердо опираючи ся на палицю...

Метїль не переставала і вітер все так само люто завивав.

рядника і поручило аж до его приїзду полишити всьо в такім стані, як застано в першій хвили. Лише знаряди, котрі служили злодієви до довершеня крадежи, взяла полиция в переховане. Вчера мав прибути з Відня до Перемишля урядник віденьского товариства асекурацийного. Енерґічне слідство веде комісар полиції Найбек. Поліцийні власти гадають, що злодів мусіло бути кількох. Імовірно були то члени якоїсь шайки міжнародних вломників. В ночи, коли довершено крадежи, видів поліциянт двох елеґантно одітих панів, з котрих один мав в руці торбину, як виходили з будинку і ішли в сторону двірця. Імовірно були то виновники крадежи. — З Катовиць на пруськім Шлезку доносять, що там арештовано якогось чоловіка їдучого з Галичини, підозріного о участь в крадежах з вломами в банках в Кракові і Перемишли. Арештованя довершено на жадане краківскої полиції. Той чоловік походить з Варшави. Арештовано его в хвили, коли міняв гроші; найдено при нїм кілька цінних паперів.

На вість о тім виїхали зараз ночи о 10 год. до Катовиць комісар краківскої полиції Крупіньский, інспектор Карч і властитель обрабованого в Кракові банку Айбенштіц. Після наспівшої нині з Катовиць депеші, прийшов був до тамошної міняльні Гіршфельдової в четвер якийсь молодий мужчина і хотів зміняти пруські і австрийскі золоті монети та банкноти, котрих вартости не знав. Властитель міняльні набравши підозріня, казав его арештувати. Два его товариші, що чекали перед міняльнею, втекли мабуть до Росиї. Показало ся, що арештованим есть дійстно виновник краківскої крадежі. Знайдено при нїм 3000 кор. заграничними золотими грішми і банкнотами, котрі Айбенштіц розпізнав яко вкрадені в его конторі. Арештований подав, що називає ся Соболевский і походить з Варшави. Що до спільників, то не хотів нїчого сказати. Арештованого відставлять нині до Кракова. Чи він і его товариші допустили ся також крадежі і в Перемишли, сего поки що не знати.

— **Найцїннїйша прикмета в женщинї.** Яку прикмету цїните найбільше в женщинї? Таке питанє розіслала до кавалерів найпопулярнїйша льондоньска часопись „Tit bits". Наспіло 17.300 відповідий. Одні цінять в женщинї красу, инші доброту (нечислені), ще инші мовчаливість. Але ті кавалерскі ідеали не є загальні. Ідеалом кавалерского сьвіта є зовсім инша прикмета. На 17.300 кореспондентів, 16.000 уважає найцїннїйшою прикметою у женщини знанє вареня...

— **Забави на дахах.** Берлїньскі ґазети доносять, що шкільні власти в прускій столици заходять ся около будови площий на дахах для забави шкільної дітвори. В Берлїнї вільних площий є тепер так мало, що шкільна дітвора в часі павз не має де розірвати ся. Тому власти пішли слїдом американьских міст і уладжують відповідні площі на дахах шкільних і сусїдних будинків.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня** 2 падолиста: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 11·80 до 12·—; жито 11·60 до 118·0; овес 7·10 до 7·30; ячмінь пашний 7·— до 7·50; ячмінь броварний 8·— до 8·50; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 9·50 до 10·—; вика 0·— до 0·—; бобик —·— до 6·80; гречка 6·60 до 6·80; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 65·— до 75·—; тимотка —·— до —·—.

Телеґрами.

Краків 2 падолиста. З Катовиць. наспіла дальше вість, що арештований там Ян Соболевский один з виновників вломי до контори Айбенштіца, був вже в Росиї засланий до Новоміньска і звідтам втїк.

Відень 2 падолиста. При нинїшнім тягненю льосів державних з 1860 р. головна виграна 600.000 кор. припала на льос сер. 19.381 ч. 7; — 100.000 кор. виграв льос сер. 5205 ч. 5, а 50.000 кор. виграв льос сер. 10.618 ч. 8; — по 20.000 кор. виграли льоси сер. 1219 ч. 15 і сер. 1219 ч. 17.

Гродно 2 падолиста. У вязници викрито револьвер, набої і склад нарядів. Крати в казнях, де були розбишаки, були перепиловані. Викрито також підкоп.

Варшава 2 падолиста. На Новім Сьвітї серед товпи прохожих, застрілено Бориса Полуєктова, властителя майорату Ленчно в петриківскій ґубернії. Після чутки убив его якийсь недолїток, котрому якась женщина показала переходячого Полуєктова.

Люблин 2 падолиста. На їдучого гостинцем близь села Елїзівки адмінїстратора маєтности Козлувки, п. Родаковского, напали розбишаки в цїли рабунку. Нападнений ставив опір а розбишаки убили его.

Кельн 2 падолиста. Вчера коло Брольталь впав поїзд зелїзничий з віядукту, при чім всї пасажири знайшли ся під розбитими ваґонами. Кажуть, що нема анї одного пасажира, котрий би не був покалїчений. Доси видобуто 12 тяжко ранених а 6 осіб згинуло на місци.

Берлин 2 падолиста. Бюро Вольфа довідує ся з Ню-Йорку, що розпущена за границею чутка о наглій смерти президента Рузвельт есть безосновна. Президент Рузвельт має ся зовсім добре.

Льондон 2 падолиста. До „Daily Chronicle" доносять з Мальти, що вчера сконстатовано в Тунїсї 6 случаїв бубонової чуми. Два случаї закінчали ся смертию.

Париж 2 падолиста. В Нарбонї ходила вчера рада міста на чолї походу, в котрім взяли участь 10.000 осіб, на кладовище. На гробі жертв розрухів, які відбули ся в червни с. р., устроєно велику демонстрацию. Арештований підчас тих розрухів бурмістр Ферруль і секретар робітничої біржи виголосили чотири бесїди. Спокою не нарушено.

Гельсінґфорс 2 падолиста. (П. А.). Фінляндский сойм ухвалив закон обмежаючий торговлю алькогольними напитками. З причини тої угоди ілюміновано богато домів.

— **Конкурс.** Задля удїленя одноразової стипендиї в сумі 2000 корон, зложених в касї підписаного Товариства Вп. п. Константином Володковичом, розписує ся отсим конкурс: 1. О сю стипендию може убігати ся молодець більше, нїж середних спосібностий, який скінчивши студиї в однім з унїверситетів у Львові, в Кракові, або в Чернівцях, з похвальними сьвідоцтвами праць семинарийних, або в лябораториях, як рівнож зі степенем докторским, або також політехнїку у Львові з сьвідоцтвами похвально зложених обох іспитів державних, хоче виїхати за границю для дальшого образованя в науках, а засобів на се не посїдає. Та стипендия виплачує ся чвертьрічно, або піврічно з гори. — 2. Всїлякі напрями знаня увзгляднюють ся і стипендия може бути удїлена таксамо лїкарям, інжинїрам, як рівнож образуючим ся на поли історії, ґеоґрафії, фільософії, наук природних і математичних, права і фільософії. — 3. Удїлена стипендия має характер позички, а не жертви. Поруку еї звороту становить реверс, містячий приреченє позичаючого, що зверне сю стипендию, або одноразово або частями, коли єму средства на се позволять. — 4. Побут за границею того, що отримає стипендию, не може в нїякім случаю сягати поза два роки. По першім році молодець, бажаючий отримати сю стипендию опять, есть обовязаний прислати до Видїлу Руского Товариства педаґоґічного звіт зі своїх чинностий наукових, як рівнож відповідні сьвідоцтва або управителя закладу, або ученого, що під его проводом науково працював за границею, або також видану друком працю наукову. — 5. Стипендия може бути здержана по півроцї, наколи Видїл Руского Товариства педаґоґічного переконає ся, що побираючий стипендию марнує час і не робить вимаганих в науцї поступів. — 6. По повороті до краю і зложеню доказів відбутих за границею студий може єму бути удїлена одноразова підмога в цїли отриманя посади або державної, або приватної, але підмога не повинна виносити більше тисячки корон. — 7. О сю стипендию можуть старати ся виключно Русини, родом з Галичини, або Буковини, греко-католицкого обряду, нежонаті, сьвідомі добре мови нїмецкої або французкої. Доказом знаня дотичної мови має бути сьвідоцтво з колльоквії, зложеної у професора сеї мови, або праця семинарийна, або також инша публикация наукова в сій мові предложена, або вкінци студиї, по части відбуті в якім унїверситетї нїмецкім. — 8. Стипендиєю завідує Видїл Руского Товариства педаґоґічного у Львові і надає еї комітет, зложений з трех членів, именно: Александра Барвіньского, Богдана Лепкого і др. Кирила Студиньского. — 9. Подане о узискане сеї стипендиї внести належить до Головного Видїлу Руского Товариства педаґоґічного у Львові, ул. Сикстуска ч. 47, найдальше до 15. падолиста 1907 р. і долучити до него метрику і вимагані конкурсом сьвідоцтва. — Головний Видїл Руского Товариства педаґоґічного: *о. Іван Чапельский*, голова. *Др. Остап Макарушка*, секретар.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

вильокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).